

W Sejmie procedowany jest projekt nowelizacji ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw. Z punktu widzenia samorządu powiatowego ciekawsze od omówienia postanowień dot. głównej części tytułu projektu jest rozszyfrowanie tego, co kryje się za sformułowaniem „niektórych innych ustaw”.

Zatrzymany pojazd wraz z odpadami

Jakie zmiany zaproponowano w zakresie art. 24a ustawy o odpadach? W art. 24a ust. 2 oraz dodanych ust. 2a–2c doprecyzowano przepisy w zakresie miejsc, na które będą kierowane zatrzymane transporty odpadów, pojęcia zatrzymanego pojazdu oraz sposobu usunięcia pojazdu do tych miejsc. Uściślono, że pojęcie „pojazdu” należy rozumieć w świetle przepisów ustawy – Prawo o ruchu drogowym, które odnosi się do każdego pojazdu, nie tylko pojazdu samochodowego. Powyższe wskazanie ma na celu wyeliminowanie rozbieżności w uznaniu za pojazd ciągnika (w tym ciągnika rolniczego) oraz naczepy jako jednego zestawu, podlegającego zatrzymaniu i skierowaniu do miejsca zatrzymania. Natomiast w art. 24a ust. 6–9 określono zasady pobierania opłat za usunięcie, strzeżenie i przechowywanie zatrzymanych pojazdów. Według proponowanego art. 24a ust. 8 starosta właściwy ze względu na miejsce, ma ustalać, w drodze postanowienia, wysokość opłat za usunięcie, strzeżenie i przechowywanie pojazdu w tym miejscu, uwzględniając wszelkie wydatki z tym związane zgodnie ze średnią ceną rynkową usług w zakresie usuwania, strzeżenia i przechowywania pojazdów na obszarze jego działania; ponadto starosta w postanowieniu ustala termin i sposób wniesienia opłat. Z kolei w art. 24a ust. 10 uszczegółowiono, że zwrot zatrzymanego pojazdu następuje z miejsca, na który został skierowany, a nie miejsca zatrzymania. W ust. 11 i 12 doprecyzowano kwestie związane z procedurami stosowanymi w przypadku zatrzymanych pojazdów. W ust. 13 doprecyzowano kwestie dotyczące egzekucji opłat za usunięcie, strzeżenie i przechowywanie zatrzymanego pojazdu. W ust. 14 doprecyzowano kwestie wydania dyspozycji przewiezienia lub holowania pojazdu.

Art. 26a, czyli organie posprzątaj

Kolejną kluczową propozycją jest wprowadzenie wprost w przepisach ustawy o odpadach możliwości wykonania obowiązku usunięcia odpadów przez organ ochrony środowiska i związanej z tym możliwości odzyskania kosztów działań poniesionych przez organ. Należy przy tym zaznaczyć, że rozwiązanie takie będzie uzasadnione w przypadku konieczności podjęcia niezbędnych działań ze względu na znaczące zagrożenie dla zdrowia lub życia ludzi lub dla środowiska. Aby zapewnić w ww. sytuacjach niezwłoczne usunięcie porzuconych odpadów w przedmiotowym projekcie na mocy art. 26a ust. 1 i 2 na organ I instancji, który wydał zezwolenie na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów, pozwolenie na wytworzenie odpadów lub pozwolenie zintegrowane (jeżeli obowiązek usunięcia odpadów powstał w związku z cofnięciem, stwierdzeniem nieważności, uchyleniem lub wygaśnięciem tej decyzji), na regionalnego dyrektora ochrony środowiska (w przypadku terenów zamkniętych oraz nieruchomości należących do gminy), a w pozostałych przypadkach – na wójta, burmistrza lub prezydenta miasta nałożono obowiązek usunięcia odpadów.

Posiadacz odpadów będzie obowiązany do zwrotu kosztów usunięcia i gospodarowania odpadami: w pierwszej kolejności powinno to nastąpić dobrowolnie po wezwaniu przez organ dokonujący tych działań, w następnej na pokrycie tych kosztów powinny zostać uruchomione środki z zabezpieczenia roszczeń, o których mowa w art. 48a. Jeżeli odzyskanie zwrotu kosztów wydatkowanych przez organ w wyżej opisany sposób będzie niemożliwe z tego powodu, że posiadacz nie będzie miał ustanowionego zabezpieczenia roszczeń lub będzie je miał, ale w niewystarczającej wysokości, organ wyda decyzję

nakładającą na posiadacza odpadów obowiązek zwrotu kosztów poniesionych przez ten organ, w ramach realizacji działań polegających na usunięciu odpadów i gospodarowaniu nimi, określając wysokość tych kosztów oraz sposób i termin ich uiszczenia.

Można zadać sobie w związku z tą propozycją fundamentalne pytanie: ile organy będą musiały dołożyć z własnych budżetów? Resort środowiska stoi na stanowisku, że – w związku z ograniczoną koniecznością podjęcia działań (w sytuacji zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska) – niewiele. Takie stanowisko budzi wątpliwości.

Zmiany w ustawie pożarowej

W art. 8 projektu zmieniana jest ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw. Według projektodawców obowiązujące przepisy art. 9 ust. 1 i 2 tej ustawy dotyczące uzupełnienia wniosków o wydanie decyzji z zakresu gospodarki odpadami w ramach postępowań w toku mogą być interpretowane w ten sposób, że jeżeli postępowanie w sprawie wydania jednej z decyzji wymienionych w tym przepisie toczy się na etapie postępowania odwoławczego, to organ odwoławczy powinien zawiesić postępowanie i wezwać do uzupełnienia wniosku. Tymczasem taki sposób postępowania może naruszać zasadę dwuinstancyjności. Uzupełniony wniosek bowiem zawiera szereg nowych informacji, które mogą mieć istotny wpływ na rozstrzygnięcie. Z tego względu w opinii projektodawców konieczne dodanie przepisu, który nakazywałby organowi odwoławczemu uchylenie decyzji organu pierwszej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia w oparciu o wniosek uzupełniony zgodnie z nowymi przepisami. Słowem: sprawy wrócą do I instancji.

Równocześnie warto zaznaczyć, że próżno szukać w tych zmianach wydłużenia terminu na złożenie wniosku o zmianę decyzji w sprawie pozwolenia.

Prawo o ruchu drogowym

W art. 4 projektu zawarto zmiany w ustawie – Prawo o ruchu drogowym. Zaproponowano dodanie art. 73a określającego w ust. 1 obowiązkowy, 30-dniowy termin na złożenie przez właściciela pojazdu wniosku o rejestrację pojazdu. Analogicznie dla posiadacza pojazdu powierzonego mu przez zagraniczną osobę fizyczną lub prawną wprowadzono obowiązek złożenia wniosku o rejestrację w terminie 30 dni od dnia sprowadzenia pojazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Określono również sankcję w przypadku niezarejestrowania lub wyrejestrowania pojazdu w wysokości 1000 zł. Kary te ma nakładać starosta, a będą one stanowiły dochód własny powiatu.

Powyższe zmiany ustawy – Prawo o ruchu drogowym są wynikiem zarzutów formalnych Komisji Europejskiej dotyczących uchybienia zobowiązaniom transpozycji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji, dotyczących m.in. braku sankcji za niezarejestrowanie importowanego pojazdu oraz niewyrejestrowanie pojazdu wycofanego z eksploatacji. Komisja uznała, że Rzeczpospolita Polska nie zapewniła skutecznego stosowania art. 5 ust. 2 i art. 6 ust. 1 dyrektywy 2000/53/WE, a tym samym uchybiła obowiązkowi wynikającemu z art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej przez brak kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia obowiązków zarejestrowania pojazdu sprowadzanego do Polski oraz niepoinformowania właściwego organu o nabyciu lub zbyciu pojazdu w terminie 30 dni.

Duże zmiany w ustawie o odpadach (i Prawie o ruchu drogowym)

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: sobota, 29, czerwiec 2019 11:03

Bartłomiej Zydel

Odsłony: 1387

Z treścią projektu oraz przebiegiem prac sejmowych można zapoznać się [tutaj](#).